

"Der er et yndigt land" er den ene af Danmarks to nationalsange. Den anden nationalsang, "Kong Christian stod ved højen Mast", tjener som kongesang og bruges traditionelt ved officielle lejligheder, såsom kongebesøg, flådebesøg, militære sportsstævner og højtideligheder i al almindelighed, hvor medlemmer af det danske kongehus eller den danske eller fremmede regeringer er til stede.

Der er et yndigt land,
det står med brede bølger
nær salten østerstrand
nær salten østerstrand.
Det bugter sig i bakke, dal,
det hedder gamle Danmark,
og det er Frejas sal,
og det er Frejas sal.

Der sad i fordums tid
de harniskklædte kæmper,
udhvilede fra strid
udhvilede fra strid.
Så drog de frem til fjenders mén,
nu hvile deres bene
bag højens bautasten,
bag højens bautasten.

Det land endnu er skønt,
thi blå sig søen bælder,
og løvet står så grønt
og løvet står så grønt.
Og ædle kvinder, skønne mø'r
og mænd og raske svende
bebo de danskes øer,
bebo de danskes øer.

Hil drot og fædreland!
Hil hver en danneborger,
som virker, hvad han kan
som virker, hvad han kan!
Vort gamle Danmark skal bestå,
så længe bøgen spejler
sin top i bølgen blå,
sin top i bølgen blå.
Vort gamle Danmark skal bestå,
så længe bøgen spejler
sin top i bølgen blå,
sin top i bølgen blå.

Kong Kristian stod ved højen mast
i røg og damp.
Hans værge hamrede så fast,
at gotens hjælm og hjerne brast.
Da sank hvert fjendtligt spejl og mast
i røg og damp.
Fly, skreg de, fly, hvad flygte kan!
hvo står for Danmarks Kristian,
hvo står for Danmarks Kristian, i kamp?

Niels Juel gav agt på stormens brag:
Nu er det tid!
Han hejsede det røde flag
og slog på fjenden slag i slag.
Da skreg de højt blandt stormens brag:
Nu er det tid!
Fly, skreg de, hver, som ved et skjul!
hvo kan bestå mod Danmarks Juel,
hvo kan bestå mod Danmarks Juel, i strid?

O, Nordhav! glimt af Wessel brød
din mørke sky!
Da ty'de kæmper til dit skød,
thi med ham lynte skræk og død.
Fra vollen hørtes vrål, som brød
den tykke sky:
Fra Danmark lyner Tordenskjold.
Hver give sig i himlens vold,
hver give sig i himlens vold, og fly!

Du danskes vej til ros og magt,
sortladne hav!
Modtag din ven, som uforsagt
tør møde faren med foragt,
så stolt som du mod stormens magt,
sortladne hav!
Og rask igennem larm og spil
og kamp og sejer før mig til,
og kamp og sejer før mig til, min grav!